

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

21. prosince 2021 *

„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Článek 7 bod 2 – Zvláštní příslušnost ve věcech týkajících se deliktní nebo kvazideliktní odpovědnosti – Zveřejnění údajně hanlivých výroků o osobě na internetu – Místo, kde se škoda projevila – Soudy každého členského státu, na jehož území je nebo byl přístupný obsah uveřejněný na internetu“

Ve věci C-251/20,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Cour de cassation (Kasační soud, Francie) ze dne 13. května 2020, došlým Soudnímu dvoru dne 10. června 2020, v řízení

Gtflix Tv

proti

DR,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda, L. Bay Larsen, místopředseda, A. Arabadžev, A. Prechal, I. Jarukaitis a N. Jääskinen, předsedové senátů, T. von Danwitz, M. Safjan (zpravodaj), L. S. Rossi, A. Kumin a N. Wahl, soudci,

generální advokát: G. Hogan,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Gtflix Tv P. Spinosim, L. Chevallierem a A. Michelem, advokáty,
- za francouzskou vládu E. de Moustier a A. Daniel, jako zmocněnkyněmi,
- za řeckou vládu S. Chala, A. Dimitrakopoulou a K. Georgiadisem, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: francouzština.

– za Evropskou komisi M. Heller a M. Wilderspinem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 16. září 2021,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 7 bodu 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností Gtflix Tv, která zajišťuje zábavu pro dospělé a má sídlo v České republice, a DR, který rovněž podniká v této oblasti a má bydliště v Maďarsku, ve věci žádosti o opravu a odstranění údajně hanlivých výroků o této společnosti, které DR uveřejnil na několika internetových stránkách a fórech, a žádosti o náhradu újmy, která byla tímto uveřejněním údajně způsobena.

Právní rámec

- 3 Z bodu 4 odůvodnění nařízení č. 1215/2012 vyplývá, že v zájmu řádného fungování vnitřního trhu je jeho cílem „sjednotit pravidla pro určení příslušnosti v občanských a obchodních věcech v mezinárodním ohledu a zajist[it] rychlé a jednoduché uznávání a výkon rozhodnutí přijatých v členských státech.“
- 4 Body 15 a 16 odůvodnění tohoto nařízení uvádějí:
 - „(15) Pravidla pro určení příslušnosti by měla být vysoce předvídatelná a měla by vycházet ze zásady, podle které je příslušnost obecně založena na místě bydliště žalovaného. Příslušnost by měla být na tomto základě vždy určitelná, kromě několika přesně vymezených případů, kdy předmět sporu nebo smluvní volnost stran opravňuje k použití odlišného spojovacího prvku. Sídlo právnické osoby musí být v nařízení samostatně vymezeno tak, aby společná pravidla byla přehlednější a zamezilo se sporům o příslušnost.
 - (16) Kromě místa bydliště žalovaného by měla existovat i jiná kritéria pro určení příslušnosti, založená na úzké vazbě mezi soudem a právním sporem nebo usnadňující řádný výkon spravedlnosti. Existence této úzké vazby by měla posílit právní jistotu a předejít možnosti, aby žalovaný byl žalován v řízení před soudem členského státu, jehož příslušnost nemohl rozumně předpokládat. To je důležité zejména ve sporech týkajících se mimosmluvních závazků, které vyplývají z porušení práva na soukromí a práv na ochranu osobnosti, včetně pomluvy.“
- 5 Pravidla pro určení příslušnosti se nacházejí v kapitole II uvedeného nařízení. Oddíl 1 této kapitoly II, nadepsaný „Obecná ustanovení“, obsahuje články 4 až 6 nařízení č. 1215/2012.
- 6 Článek 4 odst. 1 tohoto nařízení stanoví:

„Nestanoví-li toto nařízení jinak, mohou být osoby, které mají bydliště v některém členském státě, bez ohledu na svou státní příslušnost žalovány u soudů tohoto členského státu.“

- 7 Článek 5 odst. 1 daného nařízení uvádí:
„Osoby, které mají bydliště v některém členském státě, mohou být u soudů jiného členského státu žalovány pouze na základě pravidel stanovených v oddílech 2 až 7 této kapitoly.“
- 8 V oddílu 2 kapitoly II téhož nařízení, nadepsaném „Zvláštní příslušnost“, čl. 7 bod 2 stanoví:
„Osoba, která má bydliště v některém členském státě, může být v jiném členském státě žalována:
[...]
2) ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události.“
- 9 Článek 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012 má v podstatě stejné znění jako čl. 5 bod 3 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42), které bylo zrušeno nařízením č. 1215/2012.
- 10 V oddílu 4 kapitoly II nařízení č. 1215/2012, který je nadepsán „Příslušnost u spotřebitelských smluv“, se nachází čl. 17 odst. 1, který uvádí:
„1. Ve věcech týkajících se smlouvy uzavřené spotřebitelem pro účel, který se netýká jeho profesionální nebo podnikatelské činnosti, se příslušnost určuje podle tohoto oddílu, aniž jsou dotčeny články 6 a čl. 7 bod 5:
[...]
c) ve všech ostatních případech, kdy byla smlouva uzavřena s osobou, která provozuje profesionální nebo podnikatelské činnosti v členském státě, v němž má spotřebitel bydliště, nebo pokud se jakýmkoli způsobem taková činnost na tento členský stát nebo na několik členských států včetně tohoto členského státu zaměřuje, a smlouva spadá do rozsahu těchto činností.“

Věc v původním řízení a předběžná otázka

- 11 Společnost Gtflix Tv, která je usazena v České republice a má v tomto členském státě centrum svých zájmů, vyrábí, a zejména prostřednictvím své internetové stránky šíří audiovizuální obsah pro dospělé. DR, který má bydliště v Maďarsku, je režisérem, producentem a distributorem filmů stejného žánru, které jsou uváděny na trh na internetových stránkách provozovaných v Maďarsku.
- 12 Společnost Gtflix Tv vytýká DR, že o ní šířil hanlivé výroky na několika internetových stránkách a fórech.
- 13 Tato společnost poté, co DR vyzvala, aby své výroky odvolal, podala k předsedovi tribunal de grande instance de Lyon (Soud prvního stupně v Lyonu, Francie) návrh na nařízení předběžného opatření, aby byla DR nejprve pod hrozbou pokuty uložena povinnost zdržet se veškerého jednání spočívajícího v jejím hanobení a v hanobení internetové stránky téže společnosti a zveřejnit na každém z dotčených internetových fór soudní oznámení ve francouzském a anglickém jazyce,

dále aby byla tato společnost sama oprávněna zveřejnit na těchto fórech vyjádření a konečně aby jí bylo zapláceno symbolické jedno euro jakožto předběžná náhrada její majetkové újmy a stejná částka jako náhrada její nemajetkové újmy.

- 14 DR vznesl u uvedeného soudu námitku nepřislušnosti francouzského soudu, které bylo vyhověno usnesením ze dne 10. dubna 2017.
- 15 Společnost Gtflix Tv podala proti tomuto usnesení odvolání ke cour d'appel de Lyon (Odvolací soud v Lyonu, Francie) a částku požadovanou jako předběžnou náhradu majetkové a nemajetkové újmy, kterou utrpěla ve Francii, stanovila na 10 000 eur. Potvrzujícím rozsudkem ze dne 24. července 2018 uvedený soud také vyhověl námitce nepřislušnosti.
- 16 U předkládajícího soudu společnost Gtflix Tv namítá, že v uvedeném rozsudku byl francouzský soud prohlášen za nepřislušný a za příslušné byly prohlášeny české soudy, ačkoli podle jejího názoru jsou soudy členského státu příslušné k rozhodování o újmě způsobené na území tohoto členského státu obsahem uveřejněným na internetu, pokud je tento obsah na daném území přístupný. Společnost Gtflix Tv tvrdí, že cour d'appel de Lyon porušil čl. 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012, když stran vyloučení příslušnosti francouzských soudů rozhodl, že nepostačuje, aby výroky považované za hanlivé byly přístupné v obvodu soudu, jemuž byla věc předložena, ale že je rovněž třeba, aby měly určitý význam pro uživatele internetu, kteří mají bydliště v tomto obvodu, a mohly tam způsobit újmu.
- 17 S ohledem na rozsudek ze dne 17. října 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766), předkládající soud rozhodl, že francouzské soudy nejsou příslušné k rozhodnutí o žádosti o odstranění údajně hanlivých výroků a opravu údajů uveřejněním oznámení, a to zejména z důvodů, že centrum zájmů společnosti Gtflix Tv se nachází v České republice a DR má bydliště v Maďarsku.
- 18 Předkládající soud se nicméně táže, zda osoba, která má za to, že její práva byla porušena šířením hanlivých výroků na internetu, a která jedná za účelem jak opravy údajů a odstranění obsahu, tak náhrady nemajetkové a majetkové újmy, jež z toho vyplývá, může u soudů každého členského státu, na jehož území jsou nebo byly přístupné tyto výroky uveřejněné na internetu, požadovat náhradu újmy způsobené na území tohoto členského státu v souladu s rozsudkem ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a další (C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685, body 51 a 52), nebo zda musí na základě rozsudku ze dne 17. října 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766, bod 48), podat tento návrh na náhradu újmy u soudu příslušného k nařízení opravy údajů a odstranění hanlivých výroků.
- 19 Za těchto okolností se Cour de cassation (Kasační soud, Francie) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být čl. 7 bod 2 [nařízení č. 1215/2012] vykládán v tom smyslu, že osoba, která má za to, že její práva byla porušena šířením hanlivých výroků na internetu, a která jedná za účelem jak opravy údajů a odstranění obsahu, tak náhrady nemajetkové a majetkové újmy, jež z toho vyplývá, může u soudů každého členského státu, na jehož území je nebo byl přístupný obsah uveřejněný na internetu, požadovat náhradu újmy způsobené na území tohoto členského státu v souladu s rozsudkem ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a další (C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685, body 51 a 52), nebo zda musí na základě rozsudku ze dne 17. října 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766, bod 48), podat tento návrh na náhradu újmy u soudu příslušného k nařízení opravy údajů a odstranění hanlivých výroků?“

K předběžné otázce

- 20 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že osoba, která má za to, že její práva byla porušena šířením hanlivých výroků na internetu, a která současně jedná za účelem jak opravy údajů a odstranění uveřejněného obsahu, jenž se jí týká, tak náhrady újmy plynoucí z tohoto uveřejnění, se může u soudů každého členského státu, na jehož území tyto výroky jsou nebo byly přístupné, domáhat náhrady újmy, která jí byla údajně způsobena v členském státě soudu, jemuž byla věc předložena, ačkoli tyto soudy nejsou příslušné k rozhodnutí o návrhu na opravu a odstranění.
- 21 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012 stanoví, že ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti může být osoba, která má bydliště v některém členském státě, žalována v jiném členském státě u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události.
- 22 Vzhledem k tomu, že toto ustanovení odpovídá čl. 5 bodu 3 nařízení č. 44/2001, výklad posledně uvedeného ustanovení poskytnutý Soudním dvorem platí rovněž pro čl. 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012 (rozsudek ze dne 17. října 2017, *Bolagsupplysningen a Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 24 a citovaná judikatura).
- 23 Z ustálené judikatury vyplývá, že pravidlo o zvláštní příslušnosti ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti musí být vykládáno autonomně s ohledem na systematiku a cíle nařízení, jehož je součástí (rozsudek ze dne 17. října 2017, *Bolagsupplysningen a Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 25 a citovaná judikatura).
- 24 Toto pravidlo o zvláštní příslušnosti se zakládá na existenci zvláště úzké vazby mezi sporem a soudy místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události, kterážto vazba odůvodňuje přiznání příslušnosti uvedeným soudům z důvodů řádného výkonu spravedlnosti a užitečné organizace řízení (rozsudek ze dne 17. října 2017, *Bolagsupplysningen a Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 26 a citovaná judikatura).
- 25 Jak vyplývá z bodu 16 odůvodnění nařízení č. 1215/2012, požadavek takové vazby musí posílit právní jistotu a předejít možnosti, aby žalovaný byl žalován v řízení před soudem členského státu, jehož příslušnost nemohl rozumně předpokládat, přičemž je to důležité zejména ve sporech týkajících se mimosmluvních závazků, které vyplývají z porušení práva na soukromí a práv na ochranu osobnosti, včetně pomluvy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. října 2017, *Bolagsupplysningen a Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 28).
- 26 Ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti má přítom soud místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události, obvykle nejlepší předpoklady pro rozhodnutí, a to zejména z důvodů blízkosti sporu a snadnosti provádění důkazů (rozsudek ze dne 17. října 2017, *Bolagsupplysningen a Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 27 a citovaná judikatura).
- 27 Podle ustálené judikatury Soudního dvora se výraz „místo, kde došlo nebo může dojít ke škodné události,“ vztahuje k místu příčinné události škody a zároveň k místu, kde se škoda projevila, jelikož každé z těchto dvou míst může podle okolností poskytnout zvláště užitečné údaje týkající se důkazů a organizace řízení (rozsudek ze dne 17. října 2017, *Bolagsupplysningen a Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 29 a citovaná judikatura).

- 28 Předkládací rozhodnutí neobsahuje žádnou skutečnost nasvědčující tomu, že se věc v původním řízení týká možnosti podat žalobu u francouzských soudů na základě místa příčinné události škody. Naproti tomu vyvstává otázka, zda jsou tyto soudy příslušné na základě místa, kde se údajná škoda projevila. Navíc, jak uvedl předkládající soud, se společnost Gtflix Tv nedomáhala toho, aby údaje a výroky dotčené v původním řízení nebyly přístupné na francouzském území.
- 29 V tomto ohledu měl Soudní dvůr stran žalob směřujících na náhradu nemajetkové újmy, která byla údajně způsobena zveřejněním hanlivého článku v tištěných médiích, za to, že poškozený může proti vydavateli podat žalobu na náhradu újmy k soudům každého smluvního státu, v němž došlo ke zveřejnění nebo v němž podle tvrzení poškozeného došlo k poškození jeho pověsti, které jsou příslušné pouze k rozhodování o újmě způsobené ve státě sídla soudu, jemuž je žaloba podána (rozsudek ze dne 7. března 1995, Shevill a další, C-68/93, EU:C:1995:61, bod 33).
- 30 Pokud jde konkrétně o údajná porušení práv na ochranu osobnosti prostřednictvím obsahu uveřejněného na internetové stránce, Soudní dvůr rozhodl, že podle čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012 má osoba, která se pokládá za poškozenou, možnost podat žalobu na náhradu celé způsobené újmy buď k soudům místa, kde je vydavatel tohoto obsahu usazen, na základě místa příčinné události škody, nebo k soudům členského státu, v němž se nachází centrum jejich zájmů, na základě místa, kde se škoda projevila. Tato osoba může také místo žaloby na náhradu celé způsobené újmy podat žalobu k soudům každého členského státu, na jehož území je nebo byl přístupný obsah uveřejněný na internetu. Tyto soudy jsou příslušné pouze k rozhodování o újmě způsobené na území členského státu sídla soudu, jemuž je žaloba podána (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a další, C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685, bod 52).
- 31 Tyto možnosti podání žaloby má rovněž právnická osoba, která vykonává hospodářskou činnost a domáhá se náhrady újmy plynoucí z poškození její obchodní pověsti tím, že o ní byly na internetu uveřejněny nepřesné údaje a nebyly odstraněny komentáře, které se jí týkají (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. října 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766, bod 44).
- 32 Vzhledem k všudypřítomné povaze údajů a obsahu umístěných na internetových stránkách a k tomu, že rozsah jejich šíření je v zásadě univerzální, Soudní dvůr nicméně upřesnil, že návrh domáhající se opravy údajů a odstranění komentářů je jediný a nerozdělitelný, a tudíž jej lze předložit pouze jedinému soudu, který je příslušný pro rozhodování o celém nároku ve věci náhrady újmy, a nikoli soudu, který takovou příslušnost nemá (rozsudek ze dne 17. října 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 48).
- 33 Z toho plyne, že podle čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012 osoba, která se pokládá za poškozenou uveřejněním údajů na internetové stránce, se bude moci za účelem opravy těchto údajů a odstranění uveřejněného obsahu obrátit na soud místa, kde je usazen vydavatel tohoto obsahu, nebo na soud, v jehož obvodu se nachází centrum zájmů této osoby.
- 34 Podle předkládajícího soudu by vzhledem k „nezbytnému vztahu závislosti“ mezi žádostí o opravu údajů a odstranění uveřejněného obsahu a související žádostí o celkovou nebo částečnou náhradu újmy plynoucí z tohoto uveřejnění bylo třeba mít za to, že jeden ze soudů uvedených v předchozím bodě tohoto rozsudku má výlučnou příslušnost k rozhodnutí o obou těchto žádostech. Zájem na řádném výkonu spravedlnosti by tak mohl odůvodnit toto přiznání výlučné příslušnosti.

- 35 Takové přiznání příslušnosti však nemůže vyplývat z čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012, jak byl vyložen v bodě 32 tohoto rozsudku, jelikož na rozdíl od žádosti o opravu údajů a odstranění obsahu, která je jednotná a nerozdělitelná, může být předmětem žádosti o náhradu újmy buď úplná náhrada, nebo částečná náhrada. I když skutečnost, že žádost o opravu údajů a odstranění uveřejněného obsahu nelze podat u jiného soudu, než který je příslušný k rozhodnutí o celé žádosti o náhradu újmy, je odůvodněná tím, že tato žádost je jednotná a nerozdělitelná, nebylo by naproti tomu odůvodněné zbavit z téhož důvodu žadatele možnosti podat žádost o částečnou náhradu újmy ke kterémukoli jinému soudu, v jehož obvodu podle svého názoru újmu utrpěl.
- 36 Ostatně potřeba přiznání výlučné příslušnosti soudu místa, kde je usazen vydavatel obsahu umístěného na internetu, nebo soudu, v jehož obvodu se nachází centrum zájmů žadatele, zejména nevyplývá z toho, co předkládající soud označuje jako „nezbytný vztah závislosti“ mezi žádostí o opravu údajů a odstranění obsahu umístěného na internetu na jedné straně a žádostí o náhradu újmy, která údajně vyplynula z tohoto umístění na internetu, na straně druhé. Vzhledem k tomu, že bez ohledu na totožnost skutkových okolností tvořících základ těchto žádostí existují rozdíly stran jejich předmětu, důvodu a dělitelnosti, není právně nezbytné, aby byly společně projednávány jediným soudem.
- 37 Takové přiznání příslušnosti není vyžadováno ani s ohledem na řádný výkon spravedlnosti.
- 38 V tomto ohledu se jeví, že soud, který je příslušný pouze k rozhodování o újmě způsobené v členském státě, ve kterém se nachází, je zcela schopen v rámci řízení vedeného v tomto členském státě a s ohledem na důkazy získané v tomto členském státě posoudit vznik a rozsah tvrzené újmy.
- 39 Možnost žadatele podat žalobu na náhradu újmy u soudů každého členského státu příslušných rozhodovat pouze o újmě způsobené na území členského státu, v němž se nacházejí, mimoto přispívá k řádnému výkonu spravedlnosti v případě, že nelze určit centrum zájmů tohoto žadatele. V takovém případě Soudní dvůr rozhodl, že tato osoba nemůže být oprávněna podat podle čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012 proti osobě, která údajně zasáhla do jejích práv na ochranu osobnosti, žalobu na celkovou náhradu utrpěné újmy na základě místa, kde se újma projevila (viz rozsudek ze dne 17. října 2017, *Bolagsupplysningen a Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 43). Uvedená osoba naproti tomu bude moci na základě této možnosti a ze stejného důvodu uplatnit tento nárok i za účelem částečné náhrady, která je omezena pouze na újmu způsobenou v členském státě soudu, jemuž byla věc předložena.
- 40 Dosažení cíle spočívajícího v zajištění řádného výkonu spravedlnosti není tedy zmařeno možností žadatele podat žalobu na náhradu škody u soudů příslušných k rozhodování o škodě způsobené v členském státě, v němž se nacházejí.
- 41 Konečně je třeba připomenout, že přiznání příslušnosti posledně uvedeným soudům k rozhodování pouze o újmě způsobené na území členského státu, v němž se nacházejí, podléhá pouze podmínce, že poškozující obsah je nebo byl přístupný na tomto území. Na rozdíl od čl. 17 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1215/2012 totiž jeho čl. 7 bod 2 nestanoví dodatečnou podmínku za účelem určení příslušného soudu, jako je podmínka, podle které činnost osoby musí být „zaměřena“ na členský stát soudu, jemuž byl spor předložen (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. října 2013, *Pinckney*, C-170/12, EU:C:2013:635, bod 42, a rozsudek ze dne 22. ledna 2015, *Hejduk*, C-441/13, EU:C:2015:28, bod 32).

- 42 Omezení možnosti – prostřednictvím dodatečných podmínek – podat žádost o náhradu škody k jednomu ze soudů uvedených v bodě 40 tohoto rozsudku by přitom mohlo případně vést k faktickému vyloučení této možnosti, ačkoli podle ustálené judikatury Soudního dvora uvedené v bodě 26 tohoto rozsudku osoba, která se považuje za poškozenou, musí mít vždy možnost podat svou žádost k soudům místa, kde se škoda projevila.
- 43 S ohledem na výše uvedené je třeba na položenou otázku odpovědět, že čl. 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že osoba, která má za to, že její práva byla porušena šířením hanlivých výroků na internetu, a která současně jedná za účelem jak opravy údajů a odstranění uveřejněného obsahu, který se jí týká, tak náhrady újmy plynoucí z tohoto uveřejnění, se může u soudů každého členského státu, na jehož území tyto výroky jsou nebo byly přístupné, domáhat náhrady újmy, která jí byla údajně způsobena v členském státě soudu, jemuž byla věc předložena, ačkoli tyto soudy nejsou příslušné k rozhodnutí o návrhu na opravu a odstranění.

K nákladům řízení

- 44 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

Článek 7 bod 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že osoba, která má za to, že její práva byla porušena šířením hanlivých výroků na internetu, a která současně jedná za účelem jak opravy údajů a odstranění uveřejněného obsahu, který se jí týká, tak náhrady újmy plynoucí z tohoto uveřejnění, se může u soudů každého členského státu, na jehož území tyto výroky jsou nebo byly přístupné, domáhat náhrady újmy, která jí byla údajně způsobena v členském státě soudu, jemuž byla věc předložena, ačkoli tyto soudy nejsou příslušné k rozhodnutí o návrhu na opravu a odstranění.

Podpisy